



Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvnionis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quando licet dare infirmo non jejuno Communionem, §. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

§. 10.

*Quando licet dare infirmo non
jejuno Communionem.*

17 **P**RIVILEGIO sumendi Eu-
charistiam non jejunū,
tunc demum quis, instante mor-
te, uti valet, cum necessitas ex-
poscit. Vidi ego timoratos quo-
dam non jejuno dedisse Viati-
cum, cum facillimè potuissent
jejuno. Sanè non ritè, eosque
modestè monui, privilegium
ejusmodi non esse viatico abso-

a Suar. de Euc. d. 69
sec. 3. §.
Rogabis
inizio. lutè concessum, sed sub condi-
tione necessitatis a illud non je-
junè sumendi. Quoniam verò
articulus mortis est, quando
brevi inevitabiliter moriturus
est ægrotus; periculum verò
quando probabiliter dubitatur,
non post multum tempus de
ejusdem morte, quæ frequenter
in tali casu accidere soleat; hoc
privi-

privilegium haber fidelis, tum
in articulo, & tum in periculo : b DeLug.
sicut etiam haber posse absolvi, à de Euch.
reservatis à quocunque Sacerdo- d. 15. sec. 3
te. Quale autem, & quantum n. 74.
debeat esse periculum, potius ex
Medici prudentia, vel astantium
arbitrio cognoscendum erit,
quam aliunde. Illud certum est,
minus periculum hic requiri,
quam requirat extrema unctione:
ut, ex praxi communi, constat,
illi rationi inixa, quod morti
non valde proximus majori cum
devotione sacram refectionem
suscipere poterit.

18 Non est tamen scrupulosè
prædicta necessitas expenden-
da. Vnde, si commodè non po-
test expectari, quando is commu-
nicandus sit jejonus, sive sit in-
firmus, sive sit iuste, vel injustè
occidendus; communicetur, non c Idem De
jejonus. Immo Iudex non tene- Lugo d.
tur c expectare executionem cit. 15. sect.
mortis 3. n. 72.

224

Cap 5. §. 10.

mortis in reo, ut is communico
non jejunus.

d Ib. n 74

19

Simili ratione d' incommo-
ditas, quæ esset in iis, qui com-
municare infirmum debent, ex-
cusat à jejunio. Hinc excusan-
tur, qui ne statim post medium
noctem surgant, ad dandum in-
firmo jejunio Communionem;
dant Vesperi non jejunio.

20

Parochus item excusatur,
equi impeditus manè in Eccle-
sia, expeditius sero accedit ad
ægrotum non jejunum commu-
nicandum. Invenio etiam excu-
sari Parochum ex eo capite, quod
vesperi cum majori decentia,
comitantibus laicis Sacramen-
tum deferret, quam mane. Ra-
tio autem prædictorum est, quia
non tam rigorosè accipiendum
esse ejusmodi præceptum, in oc-
casione Viatici, ipsa piorum præ-
xis docet. Nam propterea idem
privilegium extendi probabili-
ter ad Sacerdotem, ut possit non
jeju-

e ibid.

jejunus celebrare, si non adsint
aliæ particulæ consecratæ, ad
dandum alteri Viaticum, dixi-
mus supra c. 2. §. 3. n. 32.

21 Illud denique huc reduci
potest, quod si infirmus res sic-
cas, atque adeo Sacratissimam
hostiam deglutire non potest, et
iam sumpto post illam vino, vel
aliquo liquore; aptum reme-
dium fore putant aliqui, hostiam
Sacram intinctam vino à Sacer-
dotis manibus infirmo porri-
gi: porrigi enim per cocleare,
vel aliud aptum instrumentum
argenteum, vel aureum vino ple-
num, inde difficile aliquibus ff Bonac d.
fit, quia etiam peste infectis non 4. de Euc.
conceditar per similia instru. q. 5. p. 2.
menta Sacram hostiam porrige. n. 10. lege
re: cum consuetudo Ecclesiæ Suar. de
Latinæ sit à manibus sacri mi- pœn. d. 44
nistri esse Eucharistiam imme- sed. 3. n. 17
diatè suscipiendam. Quamvis
non improbabiliter, si sine scan-
dalo, & periculo lapsus Eucha-

N s ristia

g. Posse v. ristiæ in terram fiat, posseg non
apud eum nemo censeat.

de Bonac. Alia quædam pertinentia ad
Parochum deferentem Viati-
cum habes infra cap. 6. §. I. sicuti
etiam quid fieri cum infirmo pa-
cienti vomitum, habuisti cap. 2.
§. 5. &c. 3. §. 4.

§. II.

*An qui semel Viatico refectus fuit,
possit intra eamdem ægritu-
dinem, saepius non jeju-
nus communicare.*

22 **T**ribus dictis, quæ ad
propositam difficulta-
tem pertinent, meo more, hoc
est breviter, expediam. Dico
primo si morbus statum mutet,
a De Lugo ut, si ægrotus in vitæ periculo
ad de Euc. versabatur, & deinde convaluit,
15. sect. 3. cui postea simile periculum re-
n. 62. & diit; postea & in posteriore hoc
communiciter periculo, non jejunus commu-
nicare